

ברקור מגן על המקרר מפני תרי צאות של רטיבות ועל הרהיטים מפני רקבון. יחד עם זה הוא מקנה להם ברק נהדר.

ברקור הוולד וכובש לב כל עקרת בית נבונה בישראל, הסכנוני בשמוש. נתון באריזה נאה היכולה לשמש כסבוניה נאה או צעצוע לילד.

קני עוד היום ונסי.

מיצור עלידי חברת "טיים" בע"מ, תל-אביב, ת.ד. 2930, טל. 64825

„ליזיסטרמה“

בכית „הכימח“	
יום רביעי	31.12
יום חמישי	1.1.59
מוצאי-שבת	3.1.59
יום שני	5.1.59

הכניסה עד גיל 16 אסורה בהחלט

רדיו

תוכניות

ראיון עם מלך

הגיע הזמן לפתור את בעיות האיזור. לדעתי אין כאן מקום למדינות כמו ירדן, לבנון, סוריה או פלשתינה... צריכה לקום פדרציה של מדינות אלה... היהודים יוכלו להפריח את האיזור, תהיה להם האפשרות לפתור מחדש את כל בעיותיהם במסגרת פדרציה זו עם אוטונומיה תרבותית.

מי אמר דברים אלה? אחת, שתיים, שלוש. אף נחוש אינו נכון. אמר אותם המלך עבדאללה, בשעה שהיה עוד האמיר עבדאללה, בראיון עיתונאי שלא פורסם מעולם, משום שהצנזורה הבריטית אסרה זאת.

השבוע, במסגרת התכנית פגישתי המעניינת ביותר, גילה העיתונאי גבריאל צפרוני איש הבוקר, את הסקופ העיתונאי שלו, באיחור של 16 שנה.

גם צ'רצ'יל נמחק. על פגישתו עם המלך עבדאללה סיפר צפרוני: „ביום פברואר קריר בשנת 1943, נכנסתי לבר של מלון המלך דוד בירושלים ופגשתי את עבדול מונעם בן ריפעי, מזכירו האישי וראש-לשכתו של האמיר עבדאללה אז, וכיום בחיר הדיפלומטים הירדניים. הוא סיפר לי באדיבות שהאמיר הגיע לירושלים, כדי לקבל הזמנות אצל צורפים יהודים ויהיה בין היתר שאר אצל רופאים. ידוע היה לי שעבדאללה הגה אז רעיון פדרציה של מדינות האיזור. אמרתי לריפעי שרצוי היה שהאמיר ימסור את דעותיו לעיתונאי יהודי. כעבור חצי שעה הודיע לי עבדול מונעם כי האמיר יקבלני אחרי-הצהרים. הביאוני למדור המיוחד של מלון המלך דוד... האמיר ישב על הספה והתחיל לדבר על מזג האוויר ועל הקור ולא שכח להזכיר כי אסור להתאונן על הקור בשעה שהחיילים לוחמים עבור הצדק, היושר ושלום העולם.“

שעתים וחצי נמשך ראיונו של צפרוני עם המלך עבדאללה. אולם הוא לא פורסם. כאשר התאונן צפרוני בפני הצנזורה: „איך אפשר לפסול דברים של מלך? השיב הצנזור: „אני מחקתי גם דברים של צ'רצ'יל.“

אורי-הדור

„הוא רצה את אשתו, חתך אותה לגזרים בסכיני גילוח, לקח אותה במזודה לאניה והשליך אותה כנראה לים“, האשימה סגנית פרקליט המחוז, הגברת ויקטוריה אוסטרובסקי-קריכהן את הנאשם בתכנית האחרונה של בית-המשפט ששודרה השבוע. כמו בתיק המקורי, שנסגר לפני 20 שנה בארצות-הברית, לא מצאו גם שופטי בית המשפט בתכניתו של יעקב בן-הרצל, הוכחות לחיבת הנאשם ברצח, החליפו את אשמתו לביגמיה, כשהתגלה שהיה גשוי לשתי נשים. אולם למרות שלא היו כל הוכחות נגד הנאשם ברצח, היה אחד השופטים תקיף מאוד בדעתו כי צריך לענשו. אמר הוא: „למרות שאין הוכחות נגדו, זהו טיפוס בלתי-יחובי שיש לבודדו או לרפאו... רק בגלל אופיו... הוא ראוי לעונש מקסימלי.“ אפשר היה אולי להניח שדברים אלה אמר מנהל בית-הסוהר בשאטה או מורה בבית-ספר אנגלי מלפני מאה שנה, אולם זו טעות. האיש החושב כי יש להעניש אנשים רק בגלל אופים הוא ד"ר כרמי פרידה, מורה ומחנך, סגן מנהל הגמנסיה הרצלית. כיום.

תדרוך

משדרים אלה מתוך משדרי השבוע הבא עשויים להיות מענינים. שינויים אפשריים.

- **הטיסה לקליפטו** (קול-ישראל, יום ד', 20.25) תסכית-מדע ומיוני, לפי סיפור מאת הנרי קסטנר, על אנשים הטסים בחלל בהנחיית גלי-רדיו.
- **ג'אמייקה** (קול-ישראל, יום ד', 21.30) מחזה מוסיקלי חדש שכבש את ניר יורק בהשתתפות לנה הורן.
- **תיבת נוח** (קול-ישראל, יום ה', 20.05) שמואל רוזנסקי ושמואל סגל במי ערכון אקטואלי ושמעון בר בפומונים.
- **קונצרט התזמורת הפילהרמונית** (קול-ישראל, יום א', 21.30) הזדמנות נאה להאזין להקלטות הפסנתרן ג'ון גולד, לשמעו בקונצרטו מס' 2 של בטהובן ובפתיחה הקלע החפשי לחבר.
- **המסך עולה** (קול-ישראל, יום ב', 21.30) שולמית של אוסקר ויילד. בהשתתפות חנה מרון ויוסף ידין.
- **כימה לחייל** (גלי-צה"ל, יום ב', 21.30) קטעים נבחרים מתכנית דבר אל ה' קיר של תיאטרון סמבטיון.

אמנות

בקרב

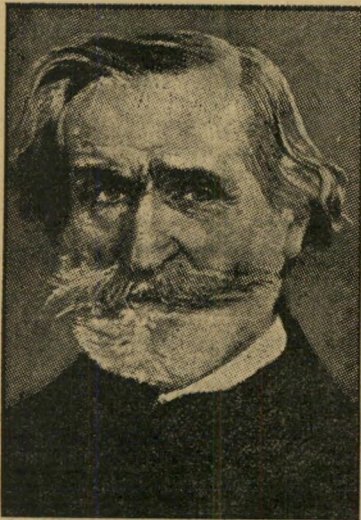
פסטיבל וורדי

בחודש הבא עומד להתקיים בישראל הפסטיבל הראשון אחרי אלפיים יום שלא אורגן עלידי העדה העשור. בעצם, הוא לא אורגן גם עלידי שום גורם אחר. הוא נולד לגמרי במקרה, כתוצאה מהיעדר כל תיאום בין המוסדות האמנותיים בישראל.

יהיה זה פסטיבל מקיף, מוקדש למוסיקה של הקומפוזיטור האיטלקי ג'וזפה ורדי. במסגרתו, יבוצעו בישראל שלוש מיצירותיו המרכזיות: בתזמורת הפילהארמונית הישראלית ינצח המנצח קארלו-מאריה ג'וליני, שהמוזג האיטלקי הסוער שלו מוכר לציבור המאוזנים מביקוריו הקודמים, על הרקואיס המפואר, אשר אף הוא בוצע כבר עלידי הפילהארמונית, ועל הקומדיה האחרונה של ורדי, פאלסטרא, המכובדת עלידי מוסיקאים יתרו משהיא אהובה על הקהל הרחב. שתי היצירות תבוצענה עלידי צוות זמרים איטלקיים בתפקידי הסולו, שנבחרו עלידי המנצח בארץ מולדתו.

בעת ובעונה אחת, עומדת האופרה הישראלית להעלות על בימתה את לה-טראוויטה של ורדי. האופרה התכוננה להציג את היצירה בכוחות עצמה, אולם עתה היא תרה בקדחתנות את איטליה כדי למצוא לפחות סוליסטים אמיתיים אחת, שתהיה משקל-סופראן-נגד להתקפת-המנצח של התזמורת.

אם יקיים במקרה ראש ממשלת איטליה אמינטורה פאנפאני את הבטחתו (דבר שאינו

ורדי

סי' יתפסט, לאון?

מתכונן כנראה לעשות) ויבוא לביקור רשמי בישראל — אין ספק כי הוא יוכל להרגיש את עצמו בבית.

מאחורי הקלעים

כישבמיל היה חור

נפים אלונים, חבר העדה-הפרטואר של תיאטרון הבימה, עומד לערוך „נסיעה מי חוף לעיר“, כדבריו. הסיבה: הוא עומד להגיש לתיאטרון סוף-סוף את הקומדיה שלו בגדי המלך, שעל חיבורה הוא עובד כבר שנים אחדות, ואינו רוצה שנוכחותו תהיה לחץ סמוי בעת הידונים על גורלו של מחזה זה... **נפיעתה** של אורנה פורת, שח' קנית התיאטרון הקאמרי, לגיוס כספים בי ארצות-הברית למען בניינו החדש של התיאטרון הקאמרי, לפי מיטב השיטות שלמדה באותו מקום בשעת מסעה למען מפעלי המילחה ובטיעו של אלוף-השגור מאיר וייסגאל, נתעכבה ולא ברור אם תצא לי פועל בכלל. הסיבות נעוצות ב„קשיים פנימיים“, שאנשי הקאמרי נוהרים מלהרחיב עליהם את הדיבור... **התיאטרון הי קאמרי** ולהקת „בצל ירוק“ מתחרים עתה ביניהם, מי יעלה על מי בהמצאותיו הפרודיות להצגת-מאה. הקאמרי מעיין בהצעה לח' גור למותני כל צופה בהצגת המאה של בגלל חגורה חגורת-קרטון בנוסח כמעט-יווני, ואילו הבצל מעיין בהצעה לענוד לדש מעילו של כל צופה בהצגת המאה של הופ... עברנו! בצל ירוק מעוטר בסרט אדום. כמו כן שוברים ליצני שני התיאטרונים את ראשם על המצאת אימפרוביזציות מיוחדות להצגות אלה... **קיום הערי**